
ROZRZĄDZIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg *f con* by sie rozrządziła.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Rozdysponować, rozdarować, rozdzielić swoją własność; w przen [z kim o kim]: [w wyjaśnieniu alegorycznej opowieści:] Ale dobry krześcíanin [...] ma sie dąć do ćiemnice zá nię to ieft/ ná pokutę íwietą/ ázby duńzá ízlá do żony/ to ieft/ do sumnienia/ áby sie rozrządziłá z nią o dziatkách y o czeládzi/ to ieft o bożym przykazaniu *HistRzym* 120v.*

Formacje współrdzenne cf RZĄDZIĆ.

ZCh